

Nye måleresultater viser ifølge professor i akustik, at lavfrekvent støj - den enerverende brummen - fra store vindmøller når ind i naboers huse med langt større styrke end hidtil antaget.

Af [Morten Beiter](#)

Sidst opdateret Fredag den 25. januar 2008, 22:23

En dyb brummen, som fra en lastbil, der holder i tomgang uden for huset. En uudholdelig trykken for ørerne. Sådan er den såkaldte lavfrekvente støj fra store vindmøller blevet beskrevet af folk, der bor i nærheden af de få store møller, der indtil videre er stillet op. Men hvad er indbildning, og hvad er fakta? Svaret er ikke ligegyldigt i en tid, hvor gamle små møller bliver pillet ned og erstattet med nye store møller, som tusindvis af borgere bliver mere eller mindre frivillige naboer til.

Alt tyder nu på, at de plagede mennesker har hørt rigtigt. De store vindmøller udsender alt for meget lavfrekvent støj, viser måleresultater fra en videnskabelig undersøgelse, foretaget af bl.a. akustikfirmaet DELTA i samarbejde med Aalborg Universitet.

»Målingerne viser klart, at den lavfrekvente støj udgør en relativt større andel af støjen fra de store møller. Selv når kravene til den udendørs støj er overholdt, kan grænsen for den lavfrekvente indendørs støj være langt overskredet,« siger Henrik Møller, professor i akustik ved Aalborg Universitet.

Resultaterne sår yderligere tvivl om Miljøstyrelsens såkaldte vindmøllebekendtgørelse fra 2006, som ikke stiller særlige krav til lavfrekvent støj, idet Miljøstyrelsen vurderer, at når bare de almindelige udendørs støjkrav er overholdt, så vil den lavfrekvente støj ikke nå over grænsen på 20 decibel inden døre.

»Den påstand er ikke rigtig, må vi konstatere. I nogle tilfælde vil den lavfrekvente støj inden døre være overskredet med 10 decibel. Det svarer til, at lyden opfattes som fire gange højere, og det kan bestemt være irriterende og ubehageligt at høre på,« siger Henrik Møller, der regnes som en af verdens førende forskere i lavfrekvent støj.

For ham er der to løsninger på problemet:

Enten må vindmøllefabrikanterne forbedre deres møller, så de mekaniske dele ikke udsender så meget lavfrekvent støj, og det må sikres gennem regler for lavfrekvent støj. Eller også må afstandskravene til møller udvides betragteligt. En stor vindmølle skal i dag typisk leve op til et afstandskrav på 400-600 meter. »Men i nogle af de målinger, der er foretaget, er den lavfrekvente støj generende selv på halvanden kilometers afstand,« siger Henrik Møller.

I Miljøstyrelsen sidder civilingeniør Jesper Mogensen. Det er bl.a. ham der underskriver de breve, der så sent som i denne uge blev sendt ud til bekymrede borgere med besked om, at »intet tyder på, at der skulle være problemer med lavfrekvent støj fra vindmøller«. Jesper Mogensens umiddelbare kommentar til Henrik Møllers analyser er, at det lyder »interessant«.

»Men det eneste vi kan sige umiddelbart er, at den viden vi har indtil nu ikke tyder på, at der er den sammenhæng. Og jeg kan ikke give nogen faglig vurdering af Henrik Møllers analyser, for jeg har ikke set dem. Men vi er da altid interesserede i nye oplysninger, som vi kan vurdere ud fra,« siger Jesper Mogensen.

Resignation og lettelse

Hos Lene Graae og hendes familie, der de sidste fem år har levet med brummelyde inde i huset fra de store vindmøller i prøvestationen i Høvsøre i Vestjylland, bliver Henrik Møllers opdagelser derimod modtaget en blanding af resignation og lettelse.

»Det er da rart at vide, at det ikke er os, der er helt ved siden af,« siger Lene Graae. »Der skal forskes meget mere i lavfrekvent støj efter min mening. For når de store møller først er kommet op, bliver de jo ikke pillet ned igen,« siger hun.